

РЕШЕНИЕ

№ 21912

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12518** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. С. И. срещу заповед № 513з-11932/04.11.2024 г. на директора на Столична дирекция вътрешни работи, с която му е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, поради нарушаване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – чл. 146, т. 2, 3, 4 и т. 5 от АПК. На първо място твърди, че възприетата от ДНО фактическа обстановка не отговаря на действителната и оспореният акт не съдържа логически свързани мотиви, които да сочат на неизпълнение на конкретен нормативен акт. Единствено се сочи, че на 18.11.2023 г. С. И. е бил назначен наряд като АП-81/83 и е описана една проверка на МПС и водач, при която на последния не били връчени три броя електронни фиша. Жалбоподателят заявява, че едва със заповед № 513з-3849/09.04.2024 г. на директора на СДВР е включен в списъка на служителите от 01 РУ – СДВР, успешно положили изпит по ЗДвП, които да осъществяват контролна дейност по ЗДвП и именно от тази дата са му вменени задължения да издава фишове за налагане на глоби и да съставя актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП, т.е. към 18.11.2023 г. той не е имал правомощия и задължения за това. На второ място се поддържа, че в оспорения акт не са посочени мястото и времето на твърдяното нарушение и липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено и по този начин не е спазена изискуемата от чл.210, ал.1 ЗМВР форма. Изтъква, че липсата на тези елементи от фактическия състав на вмененото му нарушение го поставят в невъзможност да се защити пълноценно. Не е конкретизирано в какво се състои

бездействието му да изпълни служебните си задължения или с кои действия е нарушил чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР. На трето място се посочва, че ДНО не е разяснил на жалбоподателя правото му да участва и да се защитава в образуваното дисциплинарно производство. На последно място жалбоподателят счита, че наложеното дисциплинарно наказание не оправдава целта да въздейства превантивно и възпитателно, както на нарушителя, така и на останалите служители. Иска отмяна на оспорената заповед, както и присъждане на разноски.

В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя адв. Й. поддържа изложените в жалбата съображения. Представя писмено становище.

Ответникът – директорът на СДВР счита жалбата за неоснователна. Заявява, че административният акт е издаден от компетентен орган при спазване на предвиданата в законан форма и при спазена процедура по образуване на дисциплинарно производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представя писмени бележки, в които излага, че на жалбоподателя е предоставена възможност да осъществи правото си на защита по чл.207 от ЗМВР, доколкото служителят е запознат със заповедта за проверката, както и със справка № 4332р-84095/25.10.2024 г. за резултатите от извършената проверка. Дадена му е възможност да даде допълнително обяснения по случая. Счита, че не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, като той е реализирал в пълен обем своите права, участвайки в дисциплинарната проверка. На основание чл.206, ал.2 от ЗМВР, при определя на вида и размера на дисциплинарното наказание са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици. Дисциплинарно наказващият орган е съобразил, че от нарушението не са настъпили вредни последици, отчитайки обстоятелството, че е извършено по време на служба.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ – СДВР.

Поводът за извършване на проверка е изготвен доклад № 4575р - 1073/28.05.2024 г. от дирекция „Инспекторат“ – МВР, за резултатите от извършена проверка по указание на прокурор от СГП, подробно отразени в постановление вх. № 457500-181/22.02.2024 г. по ДП № 44/2024 г. по описа на СО –СГП, пр.пр. № 798/2024 г. на СГП. В изпълнение на указанията е извършена проверка в 01 РУ-СДВР и отдел „Пътна полиция“– СДВР за периода от 01.11.2023 г. до 02.02.2024 г. относно дейността на нарядите на служители от ОПП – СДВР, в чийто състав са включени младши инспектор З. Х. и младши инспектор П. Д. и от нарядите на 01 РУ – СДВР, в състава, на които са включени младши инспектор К. С. и младши инспектор Й. И..

Първоначално е извършена проверка за периода от 01.11.2023 до 31.12.2023 г., като резултатите са обективирани в докладна записка № 4575р-784/11.04.2024 г. по описа на дирекция „Инспекторат“ - МВР. Впоследствие е извършена проверка за периода от 01.01.2024 г. до 02.02.2024 г., като резултатите отново били обективирани в доклад № 4575р-1073/28.05.2024 г., в който са установени допълнителни и нови данни за извършени нарушения на служебната дисциплина.

Посочено е, че С. И. в качеството на полицейски орган – старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР на 18.11.2023г. (дневна смяна), съгласно ежедневната ведомост № 225р-32216/29.08.2023 г., съвместно с младши инспектор Й. И. са били назначени в наряд като АП-81/83, за извършване на дейност по контрол на пътното движение, за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч., със служебен, автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . От информационна карта за дейността на наряда № г 438045 и доклад за

проверени лица и превозни средства, било установено, че около 14:25 ч. на 18.11.2023 г., полицейските служители от 01 РУ - СДВР са извършили проверка на водач на лек автомобил, установен като И. К. К.. Съгласно справка за невръчени електронни фишове на проверени лица от нарядите и разпечатки от системните журнали на Автоматизирана информационна система „Пътна полиция“ (АИС ПП) и Автоматизирана информационна система Административно-наказателна дейност (АИС АНД), се установило, че К. има 3 броя невръчени електронни фиша: № К/7893588/09.08.2023 г., № К/ 7957280/17.08.2023 г. и № К/8320383/01.11.2023 г., издадени за извършени нарушения на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл.21, ал. 1 от ЗДвП, за които на основание чл.189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на водача са наложени глоби съответно в размер на 100 лв., в размер на 50 лв. и в размер на 100 лв. В справката от журналите на АИС АНД е отразено, че електронният фиш е връчен след датата на проверката.

В заключение е посочено, че на 18.11.2023 г. по време на наряда за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. на територията обслужвана от 01 РУ-СДВР, младши инспектор С. С. И. е извършил проверка на водач на лек автомобил, марка „А. КУ 5“ с рег. [рег.номер на МПС] , като в нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал.7 от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. не е връчил издадените към тази дата 3 бр. фишове: К/7893588/09.08.2023 г., № К/ 7957280/17.08.2023 г. и № К/8320383/01.11.2023 г., на проверения водач И. К. К..

По делото е представена справка с № 4332р-84095/25.10.2024 г. по описа на ОПП - СДВР относно извършена проверка по заповед № 513з-4804/07.05.2024 г., изменена и допълнена със заповед № 513з-6941/01.07.2024 г., издадена на основание чл. 205, ал.2 от ЗМВР, във вр. с получени данни за извършено дисциплинарно нарушение от служители на СДВР.

На служителя е предоставена възможност да упражни в пълен обем правото си на защита по чл. 207, ал. 11, вр. ал. 8, т. 1, пр. 1 от ЗМВР, като на 20.05.2024 г. младши инспектор С. И. се е запознал със заповед № 513з- 4804/07.05.2024 г. на директора на СДВР, с която е образувана проверката.

На основание чл.34, ал.1 и ал.2 от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г. за дисциплинати и дисциплинарната практика в МВР, на служителя С. И. с връчена покана рег. № 4332р-84112/26.10.2024 г. за запознаване със справка рег. № 4332р-84095/25.10.2024 г. и материалите от извършената проверка и даване на писмени обяснения или възражения, адресирани до дисциплинарно наказващия орган - директора на СДВР, с цел спазване на изискванията на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и осигуряване на служителя на възможност да упражни правото си на защита.

По т. 3 от същата справка (л.39 от нея), в частта за предложението на дисциплинарната комисия, на мл. инспектор С. С. И. – старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ при СДВР, за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения“, за което съгласно чл.200, ал.1, т.11 – „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ от ЗМВР, да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

На 27.10.2024 г., младши експерт Ст. И. се е запознал със справка № 4332р-84095/25.10.2024 г. и материалите от административната преписка по извършената проверка, като в тази връзка е депозирал писмено обяснение, адресирано до дисциплинарно наказващия орган с рег. № 4332р-84172/28.10.2024 г. В обяснението си, служителят заявява, че не е нарушавал служебната дисциплина. Органът е приел, че служителят не се е възползвал от възможността да даде писмени обяснения за извършените дисциплинарни нарушения.

В обжалваната заповед административният орган се е позовал на установеното със справка № 4332р-84095/25.10.2024 г. по описа на СДВР и материалите от извършената проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР. Взел е предвид тежестта на нарушението на настъпилите от него вредни последици (не е изпълнил разпоредбата на чл. 62, ал. 7 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение: „при установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица, полицейски орган отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му....“ като по този начин се ограничава и забавя възможността за събиране на задълженията от санкционирания водач), обстоятелствата, при които е извършено (по време на служба), формата на вината (деянието е виновно, с форма на вина небрежност – не е изпълнил разпореденото в Инструкция № 8121з-749/20.10.2014), цялостното поведение на служителя (кадрова справка 513р-60395/12.06.2024 г.).

Отчел е, че по време на службата си жалбоподателя е бил награждаван 10 пъти както и няма незаличени дисциплинарни наказания.

В заключение е приел, че младши инспектор С. С. И. – старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ при СДВР на основание чл. 204, т.3 от ЗМВР, чл. 194, ал. 2, т. 1, предложение първо от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове му е наложил дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ“ за срок от 6 (шест) месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 18.11.24 г. срещу подпис, подписана без възражение.

При така установените факти настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, по реда на чл.168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл.204, т.1, т. 4 от ЗМВР.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл.210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на установената и описаната фактическа обстановка. Детайлно са описани времето, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган.

Посочено е, че е извършено нарушение по чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР, която норма предвижда неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Видно от заповедта, ясно и точно е посочено с кое деяние, какво точно нарушение на служебната дисциплина е прието, че е извършено, като действително.

Действително, не е посочено изрично точното място на твърдяното нарушение, но то може да се изведе по логичен път, предвид това, че е посочено, че жалбоподателят е бил „в наряд“ като АП-81/83. Независимо от това, непосочването на мястото не би било съществено процесуално нарушение доколкото то не би имало значение за извода за съставомерност на нарушението и оттам – да затрудни или да лиши жалбоподателя от правната възможност да се защити.

Съдът не споделя твърдението в жалбата, че липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Те са подробно описани и имат значение за съставомерността на нарушението.

Действително, в заповедта изобщо не е посочено с профила и паролата на кой от двамата служители е извършена конкретна проверка чрез РСОД на водача на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Същевременно се сочи, че жалбоподателят е бил част от екипа на АП-81/83 и като такъв би следвало да носи отговорност за описаните деяния.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР, който започва да тече от момента, в който дисциплинарно наказващият орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и относно нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното, жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения.

По отношение извършване на проверката съдът намира, че съобразно изискването на чл. 206, ал. 4 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е провел пълно и всестранно изследване на фактическата обстановка и е достигнал до съответните изводи.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Видно от заповедта, в нея се сочи, че нарушението следва да се счита установено въз основа на справка № 4332р-84095/25.10.2024 г. и материалите на проверката, образувана със заповед № 513з-4804/07.05.2024 г., изменена и допълнена с две други заповеди. Проверката е по повод постъпил доклад от 28.05.2024 г.

На стр. 21 от доклада (л.318 от делото) съдът констатира, че е прието, че жалбоподателят С. С. И. няма предоставен достъп до NTMASDOM и АИС на МВР. В доклада се съдържа описаната в заповедта и посочена по-горе фактическа обстановка относно извършване на нарушението, а именно, при извършване на проверка на един водач, не са връчени фишове, издадени преди проверката.

Със заповед № 513з-3849/09.04.2024 г. на директора на СДВР жалбоподателят е включен в списъка на служителите от 01 РУ – СДВР, успешно положили изпит по ЗДвП, които да осъществяват контролна дейност по ЗДвП и след тази дата са му предоставени съответните права на достъп в АИС АНД и АИС ПП.

Същевременно обаче съдът, като обсъди представените доказателства, намира, че не може да се направи извод, при наличие на такова деяние, за извършване на нарушение на трудовата дисциплина. Това е така доколкото ответникът, чиято е доказателствената тежест в това производство и тя му бе указана, бе задължен да представи доказателства, че за осъществяване на

наряда на процесната смяна, жалбоподателят е бил обучен да работи и е имал права на достъп до системите за установяване на административни нарушения по ЗДвП. Това се потвърждава и от представените разпечатки от системните журнали на АИС АНД и АИС ПП.

Дисциплинарната отговорност на служителите се реализира при наличие на виновно противоправно деяние.

Административният орган следва да докаже, че служителят виновно (умишлено или по непредпазливост в двете й форми - небрежност и самонадеяност) е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал.2 от ЗМВР. В процесния случай настоящият състав намира, че не може да се направи такъв извод.

На следващо място, процесната заповед е издадена и в нарушение на разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР. Съгласно чл. 197, ал. 3 дава възможност на дисциплинарно наказващият орган да наложи на служителя едно наказание, при наличието на две едновременно установени дисциплинарни нарушения, какъвто е и конкретния случай, но след като определи конкретно наказание за всяко едно от тях.

В конкретната хипотеза липсва индивидуализиране на предвиденото от закона дисциплинарно наказание за конкретно посоченото дисциплинарно нарушение, а дисциплинарно наказващият орган е цитирал законовата разпоредба. Липсата на индивидуализация на всяко едно от наказанията, преди определяне на общо такова, сочи нарушение на разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР.

По така изложените мотиви, настоящият състав на съда счита, че при издаване на заповедта са били допуснати съществени нарушения на административно производствени правила, които самостоятелно обуславят нейната незаконосъобразност.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 810 лв., представляващи 10 лв. заплатена държавна такса и 800 лв.– заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна помощ и процесуално представителство. По възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника, съдът счита същото за неоснователно, предвид размерът на адвокатския хонорар, който е договорен в минимален размер, съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 46–ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. С. И., ЕГН [ЕГН], заповед № 513з-11932/04.11.2024 г. на директора на Столична дирекция вътрешни работи, с която му е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. С. И., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 810 (осемстотин и десет) лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.

Съдия:

